

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ОКОВАНИ ЗА ХРИСТОС

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с Господната Присъда върху рода на нечестивите	9
2. "Тайната на благовестието, за което съм посланик в окови..."	16
3. "Осъдихте, убихте Праведния, и Той не ви се противи..."	26

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Искрено се надявам това пророческо слово да те намери дълбоко запечатан в Присъствията на Святия Дух, сиреч, като осветен, утвърден и полезен на Божието Дело човек. Казвам това, защото съм убеден, че след голямото пресяване от гонението и опресията Господ Исус Христос ще въздигне на Своя Свят Хълм само Собствените Си скъпоценни камъни, силни да възвеличат Името Му.

Още в началото на тази книга ще споделя опасенията си, че тя няма да бъде приета еднозначно, понеже не касае всички християни, а само посочените от Духа, които ще я разберат и заживеят. И нека никой не приема това за признак на духовна слабост или вътрешно съмнение, а по-скоро за зрялост, която диктува на сърцето ми да бъде благоразумен.

Бяха години в живота ми, когато белезите на духовния ми растеж повече ме свързваха с младенци и новоповярвали, тъй щото беше естествено да прилежавам над Апостолския стих, който ни насърчава да пожелаваме чистото духовно мляко, за да пораснем чрез него към Спасение. В онези години книгите ми бяха пропити от Божията Милост, а виденията, свързани с посланията и притчите на Исус, бяха ситно надробени и изобилно напоени с мляко, тъй щото никой, който би се хранил с пророческото слово, да не се задави, но да възрастява духовно. А както младенецът не може да остане висок един лакът, но се развива и възмъжава, така и Словото от Бога щеше да се втвърдява и радикализира, за да послужи за мощно обновяване на ума и убеждение на сърцето.

Със сигурност някъде Бог продължава да се грижи за неутвърдени младенци и има Свои служители, чиято длъжност е да се занимават с пелени, биберони, проходилки и играчки.

Но това вече не е длъжност на служение "Мория"!

Със сигурност има стотици, хиляди и дори милиони човеци, които не са надскочили духовната възраст на младенци и още стоят в началните словеса на Спасението.

Но това не са последователите на служение "Мория"!

Със сигурност църковни събрания ще се пълнят с човечи, които за пръв път отварят Библията и разбират понятия като "Бог" и "дявол", "Спасение" и "осъждане".

Но това не са просветените от Божия Пророчески Дух!

Със сигурност по света има милиони хора, които правят знак за равенство между религия и вяра, между идолопоклонство и благочестие, между църква и храм, между мантия и расо...

Но това в никакъв случай не са духовно свързаните с Божия пророк, които Исус освети в Словото от Сион!

Пиша ти, братко мой, за всичко това, защото от мига, когато напиша някоя пророческа книга и я разпръсна даром по света, тя вече има собствена съдба, която аз съм безсилен да проследя и издиря. Това е само във възможностите на моя Господ и Спасител. Само Той знае как и къде се разпространяват виденията на Божия Пророчески Дух. Само Той знае в какви почви попадат семената Му и как думите Му променят човешките сърца. От мен се изисква да остана верен в попрището си и никак да не се огъна, уплаша или отстъпя от призванието, за което съм посочен. И ето, че сега към Божието домочадие идва книга, която носи заглавието **"Оковани за Христос"**. Не "Благословени за Христос" или "Освободени от Христос", но **"Оковани за Христос"**... Сам разбираш, мили мой приятелю, че подобно заглавие не може да привлече всички християни, понеже не всички са готови за оковаване. Пък и самата мисъл да бъдеш окован е твърде чужда на естествения човешки стремеж към добруване и щастие. Но ето затова още с началните думи към сърцето ти аз казах, че тази книга не е адресирана към всички християни, а само към онези, които изрично са посочени от Исус, за да я разберат и заживеят. Защото оковаването носи в себе си смърт, свързана с гвоздеи и вериги. Понеже гвоздеите се коват, а веригите оковат в тъмницата. Затова думата "верига" има същото значение и като "окова". И едва ли в човешкото битие има други, толкова страшни думи, които християнинът да би превърнал в смисъл и съдба. А именно тук – в смисъла и съдбата от оковаването за Христос – е причината да се роди тази книга. Защото тя не е самоцелно желание на Божия слуга да разтяга локуми, но по-скоро – да покаже на верните последователи на Исус къде е

точното им място в Святия Дух. И ако ти, братко мой, си внимавал в словото от пророческите книги, които си получил от Хълма Мория през последните поне пет години, то никак не би се чудил защо Господният пророк ти говори за гвоздеи, вериги и тъмница. Защото във всички тези книги, по един или друг начин, аз съм ти споделял личното си злострадание за Бога, което толкова много се увеличи в последната година, тъй щото дните ми станаха едно непрестанно кървене и агония от разкъсваща болка. И аз те моля да не бъдеш плътски, та да си помислиш, че това касае някакви видими поражения върху тялото ми, понеже тогава отдавна телесното ми съществуване да е било приключило. Но в действителност ти споделям за страшната цена от демонична опресия и дяволски отмъщения, които трябваше да претърпя, докато явявам на братята и сестрите си Словото на Божия Пророчески Дух. А в тази цена остана нещо неразбираемо, за което Исус проговори на сърцето ми едва сега. Защото, прочитайки в "Деянията на Апостолите" как първите Му пратеници плащаха цена от яростно гонение, аз виждах тази цена твърде променена в последното време. Понеже при древните бичът оставаше кървави резки върху телата, докато душите тържествуваха възрадовани, че претърпяват поругаване за Христос. При тях пироните бяха реални – за да прободат тленните им ръце и нозе, докато душите просветляваха в сладката радост, че се прибират в Сион – Царството на блаженството и красотата. При тях дяволът и злобата му бяха някъде отвън – в погледите, крясъците и насилието на надъханите противници, но отвътре оставаше мирно и тихо – като в пресвят и благодатен Храм. Но днес гонението и съпротивата са абсолютно променени. Променени до такава степен, че злостраданието на първите християни ми се струва твърде желателно за размяна. И какво ли не бих дал за няколко часа физическа болка на дървен кръст, за да си отида отпосле у дома? Но Исус не обеща на слугата Си три часа разпятие, а тридесет години смърт, от които петнадесет вече отлетяха. И как да бъде готов за другата половина без прекрасния щит от Святост и Скрита Манна, с които Господ загърна сърцето на пророка Си? Или как да не ти споделя думите Му, с които Той отново ме посети, като ми казваше:

“Слуго Мой! Ти непременно ще издържиш, защото си посочен не от плът и кръв, а от Отца, Сина и Святия Дух. А заедно с теб ще издържат и всички останали, които те последваха духом до края в Кръга на Солта. Защото вие сте, които Отец Ми е избрал да бъдете окованите за Христос.

А ти знаеш ли защо Отец Ми ви иска оковани? Знае ли Църквата Ми защо гонението се промени, и от гонение по плът срещу първите стана гонение по дух срещу последните? Виж видението, което ти давам, слуго Мой! Защото така непременно ще разбереш всичко...”

След последните Си думи Исус докосна главата ми, тъй че пред сърцето ми се разкри и самото видение. И ето, че аз виждах моя Господ, разпнат на Голготския Кръст. И Той, като ме погледна от Кръста, казваше ми:

“Този път виждаш не просто Мен, като разпнат, но разпнатото Ми духовно Тяло, което е Църквата! Затова влез в Тялото Ми, слуго Мой, и съедини се духом с твоя Господ, за да разбереш посланието!”

С вълнение пристъпих към Кръста на Исус, който теглеше неудържимо духа ми. И когато докоснах кървящите Му нозе, Святият Дух мигновено ме съедини с Тялото Исус Христово, тъй щото вече бях част от Него. А тогава усетих остра физическа болка в ръцете и нозете си, толкова реална, сякаш в тях наистина бяха забити гвоздеи. И Господ отново започна да говори на духа ми, като казваше:

“Ето такава беше гонението върху Ранната Ми Църква. Един побъркан и яростен дявол, който пробождаше Тялото Ми отвън, поради собственото си безсилие да го прободне отвътре. Но Аз сега ще направя да минат години и столетия като няколко минути. А ти наблюдавай и ясно усещай гвоздеите в ръцете и нозете Ми, на чиято болка те направих съучастник, за да видиш какво ще се случи...”

Послушал Исус, аз започнах да наблюдавам и усещам. И ето, че гвоздеите видимо започнаха да се впиват навътре – от Тялото към Духа на моя Господ. И колкото повече столетия минаваха, толкова по-остра ставаше болката. Тя вече не беше болка отвън, но болка отвътре. Болка не за тялото, но за духа. Болка не от остриетата на света, но от остриетата на

религията. Болка не затова, че някой би наранил или убил човешка плът, но затова, че мнозина пронизват зачатieto на божественото естество и пробождат Младенеца Емануил. Така вековете преминаха и дойде днешното време, в което страданието на Кръста беше умножено и преумножено. То беше толкова ужасно, щото скръбен плач се надигна в устните ми, и аз извиках към Исус:

“Ах, Господи мой! Спри поне за минута тази страшна агония, защото не мога да я понеса. Понеже бих понесъл всяко телесно поругаване и смърт, но не и болката да гледам как лукави духове от царството на Злото са станали същинските последни гвоздеи върху Твоето Тяло. А как да понеса тази Твоя последна Смърт, Господи?”

В отговор Исус ми проговори, като казваше:

“Както я носиш в годините на всичкото си слугуване, Стефане! Така ще продължиш да я носиш и до самия край. Не само ти, но и всички Мои, които съм видял като оковани за Мене. Защото, ето – гвоздеите ви днес са духовете на умноженото беззаконие, и оковите ви днес са яростните религиозни отрицания, и тъмницата ви днес е изолацията, в която сте поставени, понеже сте Верните и Истинни свидетели на Името Ми! Разбираш ли сега, че най-страшно е последното гонение преди свършека на стария свят, и най-силните и могъщи в Духа камъни Отец Ми въздига именно днес?”

“Но какъв е смисълът от това велико злострадание, Господи?” – възридах отново аз. А тогава Господ ми проговори, като казваше:

“Именно заради този смисъл ти се дава от Небето да напишеш тази книга, слуго Мой! Защото смисълът от оковаването за Христос е да бъдат осъдени дяволът и целият род на нечестивите!

С оковаването си за Мене вие плащате цената да бъдете между най-великите съучастници в Святото обвинение на Вечния Съдия. Защото не е възможно веригата на дявола да бъде приготвена, ако преди това не е била верига на гонение и угнетение върху Божиите Светии. Защото не е възможно огненият жупел да навали над нечестивите, ако преди това всяко пламнало острие не е било гвоздей, забит в духовното Ми Тяло. Защото не е възможно дяволът

и целият му род да бъдат осъдени в самия край на Страшния Съд, ако преди това не е имало Божии Светии, чийто живот и пример са се превърнали в същинска присъда над тях. И най-вече – защото сте запечатани в Святия Дух, Който слезе от Небето, за да обвини света – за грях, за правда и за съдба.

За грях – защото не вярват в Мене, но са повярвали в гвоздеите, които Ме пробождат!

За правда – защото Моите праведни ще платят всичката Небесна цена, за да живеят живот на Святост и Вярa!

И за съдба – защото князът на този свят е осъден, и великата му блудница ще побърза да осъди и угнети всички, които не искат да споделят духа и сетнината на осъдения!

Но ето затова ти ще Ме последваш във виденията, които ще ти дам. Защото от тях верните Ми непременно ще разберат защо най-великата Небесна привилегия на последното време е именно тази:

Да бъдете оковани за Христос! И най-вече – да се утвърдите в Апостолското проумяване, за което Павел е записал:

“И аз, братя, когато дойдох при вас, не дойдох с превъзходно говорене или мъдрост да ви известя Божията тайна; защото бях решил да не зная между вас нищо друго, освен Исуса Христа, и то Христа разпнат...”¹

Искаш ли да осъдиш дявола, Църкво Моя?

Искаш ли свидетелствата ти да бъдат светкавичния връх на съдийския Ми жезъл? Искаш ли наистина да бъдеш поколението, което ще възвести Триумфът на Сион?

Тогава Ме последвай във виденията, които ще дам на пророка Си, защото с тях Святия Дух ще утвърди окованите за Христос!

Аз, Вечният Съдия, все още говоря и не млъквам!”

¹ (1 Коринтяни 2:1-2)

1. ВИДЕНИЕТО С ГОСПОДНАТА ПРИСЪДА ВЪРХУ РОДА НА НЕЧЕСТИВИТЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Нека никой никога да не излъже сърцето ти, че да бъдеш християнин е едва ли не най-обикновеното нещо на този свят. Защото за мнозина принадлежността към Христос се е превърнала в един вид традиционна мода. Тъй де, християнин съм! Да не съм мюсюлманин, я! Тази мода няма силата да промени духовно онзи, който я приема. Той може да стигне само дотам, щото два пъти годишно да посети някой религиозен храм, да запали свещ и да счете в сърцето си, че е отдал дължимото на Божия Син. Само че Господ никъде в Евангелието не заповяда да Му палят свещи, нито да Го припознават в рисувани идоли. Друго заповяда Исус – който иска да Го последва, да се отрече от себе си, да вдигне кръста си и така да Го следва. Но ти трезво помисли, братко мой, че когато се отречеш от себе си, приемаш Него. И тогава примерът, който явяваш на човеците, радикално се променя. Защото Примерът е Той. А Този Пример е силен не само да привлича, но и да обвинява. Не казвам да съди, но да обвинява и те моля да внимаваш в Духа на думата. Защото когато се явиш Верен сред неверните, и Истинен сред лъжците, ти се превръщаш в мъчителен трън за съвестите им, понеже виждат в теб Образ, който те самите не притежават. И като не могат да превъзмогнат конфликта, породен от сблъсъка на духовните различия, мигновено те обявяват за неудобен, неразбираем и твърде отвратителен за собствените им разбирания. Ти им ставаш едно невидимо обвинение, един Божий показалец, който ги призовава на покаяние и отричане от живота на греха или човешката религия, която няма нищо общо с Божията Истина.

Да ти казвам ли тогава, че всички белези от Живота на Исус ще станат белези и за твоя живот? Да те предупреждавам ли, че ще преживееш тотално отхвърляне и религиозно отрицание, пред които земните ти човешки проблеми ще изглеждат като малки и незначителни драскотини? Но именно тогава ще разбереш, че Кръстът, който Исус ти е заповядал да вдигнеш, когато Го следваш, не е твой, но е Неговият. И този Кръст не просто се

носи, но той самият те приближава до Божия Син, правейки те съобразуван с Неговите страдания и осветен в Неговия Образ. За религиозните Кръстът не е никакъв проблем, защото те отдавна са му намерили материален заместител. И за тях е напълно достатъчно да посетят първото църковно павилионче, за да си купят кръстче с верижка, за да си го носят като медальон на врата. Но ти отново се замисли за Верните и Истинни Божии чеда, които блестят като светила на Сион всред opakото поколение на света. Защото те носят Кръст, който светските и религиозни човеци няма да пожелаят. Те явяват Примера, който светските и религиозни човеци няма да приемат. Те живеят в Духа, Когото светът не познава, нито може да види. И ако да би казал, братко мой, че предъвквам отдавна написани и изречени истини, пак Светият Дух ще те убеди, че в книгите си Божият пророк е вървял от Слава в Слава, за да достигне до привилегията да пише за окованите за Христос. Защото именно те са Живото Слово, Заветът, който светът и християнската религия не искат да приемат.

Какво тогава да сторим ние? Да се откажем ли от кръстните Рани на Спасителя, само защото мнозинството не иска да споделя Примера Му? Да се откажем ли от даващите ръце на Исус, които Римският дух прободете с гвоздеи, само защото днес е времето на търговците, които Сатана прави големците на земята? Да се откажем ли от Святите нозе на Исус, вървящи по пътеката на Святостта, само защото християнството си намери евтин и пространен път, който води към ада? Да се откажем ли от окървавената глава на Разпнатия, в която се впиха тръните на сатанинската ярост, само защото духът на Езавел издигна по върховете на религиозната йерархия величия с кухи глави, в които проклети змии мътят ехиднини яйца? Да се откажем ли от прободените ребра на Последния Адам, от които изтече Свят Дух, само защото надписът на Пилат е въздигнал по земята царе с тъмни религиозни мантии, а ясно очертаният Христос масово се отхвърля и презира?

Който иска – нека се отказва и да отстъпи назад от Кръста, като най-проклет сред проклетите. Но аз, като слуга Господен, нямам друго богатство в сърцето, освен Раните Исус Христови! Нямам друг извор за душата си, освен Раните Исус Христови! Нямам други слънчеви лъчи за духа си, освен

Раните Исус Христови! Всичко Свято, благоуханно, скъпоценно и Вечно получих от тези Рани! Милостта и Благостта, Мъдростта и Помазанието, Ревността и Благоволенieto, Истината и Любовта – всички те изтекоха от Раните на Исус като Свят Дух за сърцето ми. И ако по Волята Божия съм се родил във времето на най-умноженото беззаконие и най-страшния бунт на света против Бога, то и това противоречие ще претърпя, дори прибавените ми от Господ последователи да са едно към милион. Защото подарените ми от Небето минути ще се превърнат в часове, часовете в дни, дните в години, а годините в цял един живот на посвещение и слугуване, докато накрая Бог покрие делото ми с воал на нетление и ме прибере при Себе Си през Раните на Исус. А времето ще продължи да тече и ще премине през Милениума, за да дойде мигът на Истината за всички сърца и души от Сътворението до Края. Мигът на Страшния Съд, където Вечният Съдия ще направи явни всички тайни. От тайното и невидимо страдание на слугите Си, станали жертвени юнци пред Божия Свят Олтар до тайните грехове на беззаконните, които дяволът е лъгал, че няма да има сетнина за нечестието им. А когато тайна се срещне с тайна, то тогава ще се случат събития, за които Господ никога и никъде не ми е давал да пророкувам. Понеже Той отново въздигна духа ми при Себе Си и проговори в дълбочините на сърцето ми, като казваше:

“Верни и истинни са помислите ти, слуго Мой! Защото наистина при Страшния Съд аз ще явя тайна против тайна. Едната тайна непременно ще бъде злостраданието на жертвените Ми юнци, а другата тайна ще изяви тайните грехове на нечестивите. И както всеки благоразумен би се досетил – между двете тайни има дълбока духовна връзка. А тази връзка се извява в това, че именно тайните грехове на нечестивите бяха същинската причина за злостраданието на Господните слуги. Те бяха цялата възможна мярка на нечестието против Святостта, сиреч, максимумът на сатанинската съпротива против свидетелите на Сион. Но както съм казал в Евангелието Си, така и ще бъде. Защото с каквато мярка мери някой, с такава ще му се отмери. И с каквато съдба съди, с такава ще бъде съден. А сега аз ти давам това видение заради всичките Ми оковани, които трябва

да се изпълнят с Вяра и търпение, за да издържат. Те трябва да видят и запомнят какъв е смисълът и сетнината на собственото им оковаване заради Мене. А ти сега гледай, слуго Мой, и запиши всичко, което ще видиш, на книга...”

След последните Си думи Исус хвана ръката ми и я приближи към Сърцето Си. А тогава духът ми се обля в Светлина и пред очите ми мигновено пробягаха столетията на цяла епоха, тъй щото се видях с моя Господ при Стената на Страшния Съд. А там Той отново ми проговори, като казваше:

“Виж Страшния Ми Съд в онзи момент, когато Вечният Съдия явява тайната на слугите Си против тайните грехове на беззаконните. Тайната на окованите против тайната на палачите им...”

С вълнение погледнах към видението, когато видях как Господ простря жезъл към жертвените Си юнци, като извика със силен Глас:

“Святи Душе, издири всичкото злострадание на слугите Ми във времената, когато са пострадали за Мене на земята.

Издири оковите, в които бяха оковани, и гвоздеите, с които бяха приковани от нечестивите! Издири всичките нечестиви думи от хулите и проклятията против слугите, които бяха Мои нозе на земята! Издири всички чародейства и опозорявания против слугите, които бяха Мои ръце на земята! Издири всички постановления и запрещения против слугите Ми, които бяха Мои ребра на земята! Издири всичката злоба, завист и ярост против слугите Ми, които бяха Мои очи на земята и Ум Христов за изкупените! И като издириш всичкото им злострадание – яви пред Вечния Съдия гвоздеите и веригите, с които дяволът упражняваше угнетителния си съд над Святостта...”

Докато Исус говореше, лъчи излязоха от жезъла Му, та се простряха към сърцата на Божиите жертвени юнци. И тогава тежки железни вериги и остри кървави гвоздеи преминаха през лъчите, като се събираха в огромен и ужасяващ куп пред Вечния Съдия. А Господ, изпълнил с Пламенен и Свещен Гняв очите Си, извика с още по-силен и гръмовен Глас, като казваше на ангелите Си, събрани на хиляди легиони над огненото езеро:

“Святи служители на Господното възмездие! Възлезте над този куп от сатанински нечестия и златорства, за да извършите Страшния Съд над Сатана и целия му род!

Нека всяка верига намери нечестивото сърце, което дяволът е употребил, за да оковава и угнетява Моите свидетели! И нека всеки гвоздей се превърне в извор от пламенен жупел, който вечно да бълва огнени стрели върху главата на нечестивия, дръзнал да пробоща Ръцете и Нозете Ми!

Веригите ви никога не ще се развържат, роде на нечестивите! И жупелът от пламналите извори над вас няма никога да свърши! Защото дойде времето съдът, с който вие съдехте пратениците на Святостта, Аз да отсъдя над вас! Защото дяволът, който ви мамеше, сега е при вас в езерото! Лишен от разум, но пълен с лукавство, той ви спести Истината, че с осъждането на Моите жертвени юнци и оковането им в тъмница, вие сами оковахте и осъдихте себе си! С дамгосването на Моите, като лъжци и еретици, вие сами дамгосахте себе си! И със злобата и златорството на непокаяните си сърца сами показахте от кого сте родени и на чий дух служите!

Извършете Святата Ми присъда, Божии ангели! И нека димът от разорението на нечестивите да се издига за вечни векове пред Агнето и всичките Му Светии!”

След последните пламенни думи на Съдията, легионите от Божии ангели прелетяха над огромния чудовищен куп от окови и кървави гвоздеи. И всеки от тях взимаше по една верига и по един гвоздей, а след това прелиташе до огненото езеро, заставайки над нечестивия, когото лъчите на Святия Дух му посочеха. И като го връзваше с веригата и го дамгосваше с гвоздея, въздигаше се фронтално над него, за да му определи вечен дял от огън и жупел. А когато всичко това приключи, Господ погледна към самия дявол в центъра на езерото, като се сниши над него. А там Исус, докоснал с ръце Главата Си, извади от нея трънения Си венец и вече го поставяше върху главата на дявола, казвайки му:

“Огнена нека бъде короната ти, Сатано! И според болката от тръните, които заби в Главата на Човешкия Син, нека пламъци в чудовищна болка прояждат главата ти!”

След тези Свещени думи, Господ извади гвоздеите от Ръцете и Нозете Си, с които беше окован на Кръста, както и римското копие, с което бяха прободени Ребрата Му. И като ги събра в пламенен облак над лукавия, изрече присъдата над него, която гласеше:

“Огнен нека бъде жупелът над туловището ти, дяволе! И пламнали стрели като дъжд нека неспирно ваят над тебе за вечни векове! За да помниш всякога гвоздеите, които заби в Ръцете, които те сътвориха! За да помниш всякога Нозете, които не успя да отклониш от попрището им! За да помниш всякога Ребрата, които раждаха Живот, въпреки убийствата ти!”

Гневът на Вечния Съдия все повече се усилваше. И ето, че третия път Той докосна утробата Си, като извади от нея черните вериги, с които лукавият беше оковавал Христовите първоапостоли, раждали първите чеда на Благовестието. А след това ги простря над Сатана, като извика с толкова силен Глас, щото вълните на езерото се вдигнаха като кръгла стена, в която освен дявола попадаха звярът и лъжепророкът, както и седемте червея на сатанинското лукавство. И Господната присъда се яви в Свещените думи, които Исус възвести, казвайки:

“Огнени нека бъдат веригите ти, дяволе, поради всичкия мъчителен огън, с който оковаваше първите Ми свидетели и ги предаваше на злострадание! И звярът и лъжепророкът нека се привържат към тебе, за да те утешават, ако могат! И седемте червея, с които разврати земята, нека от твоята верига никога да не се отърват! В обща огнена верига проклетите бъдете, защото бяхте същинският ужас в земята на живите!”

С тези гневни и свещени думи Вечният Съдия окова дявола и останалите духове на лукавството му. И когато приключи, кръглата стена на вълните се плисна върху осъдените, покривайки веригите им. А след това Исус се въздигна във висината, при Съдийския Си Трон, където ми проговори, казвайки:

“Иди и кажи на Моите, че никое злострадание за техния Господ не е напразно, но е плащането на същинската цена, за да бъде осъден дяволът с целия му род от нечестиви.

Радвайте се в оковите Ми, Божии люде! Приемете съдбата си с Мир, и отреденото за вас със смирение! Защото тази тайна на вашето злострадание непременно в Деня на Страшния Съд ще се яви против тайните грехове на нечестивите! И тогава ще разберете, че не просто всеки ден, но всяка минута и секунда от вашето оковаване напълно си е струвала цената!

А колкото до това – кои отсред вас Аз съм посочил, за да бъдат оковани за Мене, то последвайте Ме в следващото видение, което ще дам на пророка Си!

Аз, Вечният Съдия, все още говоря и не млъквам!”

2. "ТАЙНАТА НА БЛАГОВЕСТИЕТО, ЗА КОЕТО СЪМ ПОСЛАНИК В ОКОВИ..."

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Ако с искрено сърце четеш Евангелието, то непременно би изповядал, че именно там е първообразът на Истинската и Свята Църква на Господ Исус Христос. Но едно е да видиш оригинала, а съвсем друго – да го откриеш съвършено опазен и съхранен. Защото на думи всички църкви претендират, че са едно към едно в Завета Господен. Но за разумния и мъдрия думите не значат нищо, докато делата явяват всичко. **"По плодовете им ще ги познаете..."** - ето с такива думи ни предупреди Исус. Аз не знам какъв смисъл влагат хората в разбирането на понятието **"плодове"**, но искам да знаеш, братко мой, че тези плодове веднъж вече са евангелски доказани и ние няма да търсим никакви нови значения или тълкувания. В първите години на вярата ми в Бога аз искрено се възхищавах на кристалната чистота на Христовите Апостоли и на тяхната пламенна любов, с която отстояваха избирането и призванието си. Но още тогава забелязах колко много се е променило последното време, в което живеем. Първите ми мислени реакции тогава бяха твърде наивни и детски, понеже си внушавах, че живея в един много по-толерантен и прогресивен свят, отколкото той е бил в древността и може би затова липсва гонението, което е било като естествена сянка за древните. Но после все по-често започнах да се замислям над предупреждението на Апостол Павел в "Първото послание към Тимотей":

"А Духът изрично казва, че в послешните времена някои ще отстъпят от вярата, и ще слушат измамнителни духове и бесовски учения, чрез лицемерието на човеци, които лъжат, чиято съвест е прегоряла..."²

И същото това предупреждение, свързано с думите на Исус, че поради умноженото беззаконие любовта на мнозинството ще охладнее, вече ми даваше всички духовни основания да подложам на съмнение първоначалната

² (1 Тимотея 4:1-2)

си детска наивност, свързана с толерантния свят и с прогресивното човечество. И тогава за първи път си зададох въпросите:

Защо светът би бил толерантен към една църква, след като според истинните Апостолски думи той продължава да лежи в лукавия? Каква причина би накарала светът да не мрази свидетелите на Господ Исус Христос, но всячески да ги поощрява и толерира?

Истината е, че няма такава причина, която да накара светът да обича Божии свидетели. И следствието на тази Истина води до заключението, че не светът се е променил, а самите свидетели. Понеже последните от свидетели са се превърнали в несвидетели. И от Божии пратеници вече са се преобразили в придатъци на Кесаря.

Не е ли твърде радикално това твърдение?

Не е ли немислим укор към църквите?

Ами аз ще ти кажа, братко мой, че съм готов да понеса всичките духовни последствия за твърденията, които изнасям, и за убеждението, в което стоя през последните петнадесет години. Защото, ако да бих пращал посланията си към свидетели на Господ Исус Христос, то и да бих намерил съгласие с тях, понеже аз самият съм Божий свидетел и пратеник от Сион. Но ако посланията на книгите ми се сблъскаха със стена от отрицание, недоверие и най-отявлена религиозна омраза, то тогава пророческото слово се е конфронтирало с несвидетели, ако и от кумова срама те да са се нарекли "пастири", "учители" и "проповедници". Защото Божият Пророчески Дух, на Когото служа, ми заповяда да ги нарека с една много по-точна дума, а именно – търговци. И ако да беше решил моят Господ да превръща Сион във вселенско средище за църковен бизнес и търговия със Святите Присъствия, то тогава Сам Той да ме беше поразил с острото на Меча Си още при писането на книгата **"Изгони търговците от Храма"**. Но Сион е бил, все още остава и ще остане най-великият и превъзвишен Хълм на Божията Святост. И Божият Престол е бил, все още остава и завинаги ще остане като Извор на Отеческата Благодат и Освещение.

На кого тогава да повярвам? На моя Господ Исус, предупредил ме за умноженото беззаконие, или на безоблачния църковен просперитет, нужен на търговци, лапачи и карьеристи? На Апостол Павел, предупредил ме, че

явлението на Антихрист няма да се случи, докато не дойде църковното отстъпление, или на лъскавите лъжепророци, идещи оттатък океана, които шият съблазнителната дреха на блудницата Вавилон?

На кого ще повярваш ти, братко мой? И ще откриеш ли днес онези Христови свидетели, които стоят оковани в тъмници заради чистотата на делата си и убеждението на сърцата си? Ще дадеш ли доверието на сърцето си и възторженото "Амин" от устните си на хора, които нямат Кръстните Рани на Исус, нито са вкушали дори капчица злострадание за Небесния Цар? Към лъскавите религиозни списания ли ще те влече погледът на сърцето ти, за да гледаш претъпкани зали, в които поклонници хвалят Мамон за просперитета си, или към думите на Яков, от които те докосва Кръвта Господна:

"Братя, вземете за пример на злострадание и на твърдост пророците, които говориха за Господното име..."³

Какво значи да вземеш нещо за пример? Не означава ли да го превърнеш в своя обхода, свое стоене, своя съдба? И ако да би пожелал същия пример, то няма ли Господ непременно да те направи свидетел на Името Си? И ако Името Му е благодатно – ще останеш ли в църквите, превърнати на търговски сергии или ще гиzakлеймиш? И ако ти гиzakлеймиш, няма ли и техните търговци да теzakлеймят? И когато теzakлеймят и анатемосат като "недоктринален", то не си ли се запътил тогава към тъмницата, в която Божият пророк стои окован заради книгите си? Няма ли непрестанните чародейства на амбицирани петдесятни врачки да се превърнат в същинските гвоздеи за ръцете ти и нозете ти? Няма ли хулите на надъхани и озлобени човеци да станат трънен венец на главата ти? Няма ли религиозните директиви, спуснати свише, (разбирай от централния офис, където дебелее и се ояжда църковният фараон), да се превърнат в същинските окопи за служението ти? И когато една пасторска храрка лепне върху името ти и делото ти с понятия като "ерес", "вълк", "заблуда", "секта" и "отрова", то тогава за какво гонение ще говорим? Или за какво злострадание иде реч? Когато се събуждаш с виене на свят, а лягаш с непоносима болка в дъното на очите и дъхът ти се променя от

³ (Яков 5:10)

хиляди хули и проклетия, то с каква сила или мотивация би продължил да стоиш в призванието си от Бога? Ще продължиш ли тогава да мислиш, че светът се е променил и затова църквите нямали гонение?

Не, братко мой! Не светът се промени, но църквите, които изцяло пуснаха духа му да проповядва от амвоните! Не морето се качи на хълма, но хълмът се хвърли в морето, досущ като свинете в Гадаринската земя. И именно от това се умножи беззаконието. Защото не можеш да задържиш Святия Дух на вавилонско пазарище, нито да принудиш Благодатния да свидетелства на търговци. Той никога няма да го стори, защото не е възможно да съгласиш Христос с Мамон, нито да има споразумение на Божия Храм с идолите. Но ето какво ти казват твърде Святите и радикални стихове от Апостолското послание:

“Затова – “Излезте изсред тях и отделете се”, казва Господ, “И не се допирайте до нечисто”; и “Аз ще ви приема, и ще ви бъда Отец, и вие ще Ми бъдете синове и дъщери”, казва всемогъщият Господ...”⁴

А какво ще се случи когато **“излезеш изсред тях”**? Какво ще се случи, когато откажеш да се допираш до духовната нечистота на тези, които безброй пъти разпнаха Господ и се поругаха с Примера и Делото Му?

Ще се случи това, мили мой приятелю, че непременно ще бъдеш прободен и окован в тъмница, за да не може никой да последва примера ти, но човеците да се уплашат от злостраданието ти и да си останат в местата на вавилонско запустение и Господна проклетия. Но аз непременно ще те насърча да пожелаеш и възлюбиш тъмницата за Бога, вместо да стоиш сляп и дрогиран в тъмницата на дявола. Защото в тъмницата за Исус оковите са привременни, а Славата е вечна, докато в тъмницата на дявола свободата е привидна, но сетнината ѝ е в огненото езеро. И сега какво повече да сторя, освен да ти предам думите на моя Господ, при Когото оставах с духа си. Ето какво ми каза Той:

“Слуго Мой! Всичките Ми братя и сестри трябва твърде много да внимават и докрай да се насърчават от думите на Апостола Ми Павел към Ефесяните, на които той каза:

⁴ (2 Коринтяни 6:17-18)

“Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник, и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира. А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия; вземете също за шлем спасението и меча на Духа, който е Божието слово; молеци се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии, и за мене, да ми се даде израз да отворя устата си, за да оповестя дръзновено тайната на благовестието, за което съм посланик в окови, да говоря за него с дръзновение, както прилича да говоря...”⁵

Станахте ли вие посланици в окови за Благовестието Исус Христово, та наистина да познаете цената, която Небето ви призовава да платите за Мене? И как изобщо допуснахте да бъдете излъгани, че е възможно да проповядвате благовестието, без да бъдете оковани? Не разбрахте ли, че оковаването не е само по плът, но е най-вече духовно? И колко от вас превърнаха в знаме за духа си думите на Святия Ми Апостол към Тимотей, в които той беше верен да потвърди писаното, а именно:

“Помни Исуса Христа, от Давидовото потомство, Който възкръсна от мъртвите според моето благовестие; за което страдам до окови, като злодеец. Но Божието слово не се връзва. Затова аз всичко издържам заради избраните, за да получат и те спасението, което е в Христа Исуса, заедно с вечна слава...”⁶

Помнеше ли Ме слугата Ми Стефан, който страда обвинен от църквите именно като злодеец? Издържа ли всичкото оковаване и поругание заради Избраните, които трябваше да получат всичкото възможно Небесно екипиране от Божия Пророчески Дух? И ако надути и горди пастори обрекоха слугата Ми на оковаване и тъмница, то вързаха ли те Словото, което дадох на сърцето му? И ако отдавна посочените на проклетия от Бога и Отца късаха и изгаряха книгите му, то успяха ли някак да скъсат и изгорят Святия Дух, пред Когото

⁵ (Ефесяни 6:14-20)

⁶ (2 Тимотея 2:8-10)

страшно се осъдиха с делата си? Не се ли сбъдна в живота на пророка ми писаното от Павел към Филипяните, а именно:

“А желая да знаете, братя, че това, което ме сполетя, спомогна повече за преуспяване на благовестието, до толкоз, щото стана известно на цялата претория и на всички други, че съм в окови за Христа; и повечето от братята на Господа, одързостени от успеха в оковите ми, станаха по-смели да говорят Божието слово без страх...”⁷

Колко от вас говорят без страх против търговците в Храма, та наистина да позная, че бихте взели съучастие в оковите на пророка Ми? Колко от вас наистина се одързостиха, за да преминат смело през разпалените пещи на вавилонските навуходносори, та сред тях да се яви Четвъртият в огнените пламъци?

Но ето – в Милост към всички вас поставям нова тежест над твърде големия товар върху плещите на слугата Ми. И на всички, които се наричат с Името Ми, повелявам да Ме последват във видението пред Кръста Господен, където ще ви явя кои сред вас Отец Ми е посочил да бъдат окованите за Христос...”

След последните Си думи Господ докосна главата ми, тъй щото отново се намерих с Него пред Голгота. И тогава, разпнат на Кръста Си, Исус ми заповяда, казвайки:

“Протегни ръцете си, та докосни прободените Ръце на Моето духовно Тяло, което е Църквата. Защото там се намират първите слуги, които са прободени и оковани за Мене...”

С вълнение докоснах прободените Ръце на Христовото Тяло, когато пред очите ми се явиха и окованите Божии слуги. Това бяха пастири с Вярата на Давид, които даваха живота си за Господните агънца. Странни и противни на вавилонските лидери, те никак не склоняваха да пуснат дяволската търговия сред стадата си и върху оковите им имаше надпис, че са незаконни и бунтовни на установения църковен ред. Но това никак не смущаваше Божиите мъже, защото те дръзновено се подвизаваха в оковите

⁷ (Филипяни 1:12-14)

си, а от раните им извираха лъчи на Божия Благодат и Освещение. И тогава Господ ми проговори, като казваше:

“Аз съм Пастиреначалникът и Вечният Пастир на Стадото Си! А Моите слуги с Вярата на Давид са тези, които Ме пуснаха в сърцата си, за да слугувам на братята и сестрите Си. Презрени и оковани от продажните лицемери, и осъдени на презрение от религиозните синедриони, те нито за миг не паднаха духом, нито в чрезмерно отчаяние, но докрай се подвизаваха за Името на своя Господ. Затова Делото им ще пребъде, понеже бяха и остават Ръцете Господни!

А ти, слуго Мой, сега докосни прободените Ми Нозе...”

С вълни от преляло благоговение и искрена любов към моя Господ аз докоснах Нозете на Тялото Му. И ето, че там видях оковани благовестители, които влачеха тежки вериги по пътеката Исус Христова. Но въпреки страшното гонение, лицата им светеха, а сърцата им преливаха от Мира и Любовта Господна. И ето, че Гласът на Исус отново дойде към сърцето ми, тъй щото Го чух да ми казва:

“Аз съм Пътят, Истината и Животът! А тези Мои благовестители, са слугите Господни, които въвеждат Божиите стада през Портите на Небесния Ерусалим, въпреки яростната съпротива на дяволските ветрища! Тези са Верните Ми свидетели, които са опрали дрехите си, за да свидетелстват на човешките души за Светлината на Сион. Дяволът никога не успя да ги купи, нито да помрачи светлостта на лицата им! Ходещи от град на град, и от село на село, и преминали всякакви разстояния и всякакви граници, те съвършено изпълниха пророческия стих, който гласи:

“Колко са прекрасни върху планините нозете на онзи, който благовества, който проповядва мир! Който благовества добро, който проповядва спасение! Който казва на Сиона: Твоят Бог царува!”⁸

Докато нозете на подкупните тичаха, за да паднат във всяка пропаст на нечестие, била тя сребролюбие, гордост, първенствуване и титулуване, нозете на тези Мои слуги се осветиха в мъчително, но постоянно въздигане до Портите на Святостта. Затова и Господ,

⁸ (Исаия 52:7)

техният Бог, непременно ще ги припознае в имената на Израилевите синове, и ще им даде да изпълнят годината на Сионовото състезание. Затова помнете, че пътеката на Святостта се възкачва с вериги на нозете и с яростен вятър против сърцата. А ти, слуго Мой, докосни сега и прободените Ми ребра от римското копие..."

Послушал Исус, аз докоснах прободените Му Ребра. И тогава от тях започна да изтича Вода и Кръв, като Слово и Дух. А всред самото Слово и Духа видях оковани проповедници на Правдата, чиито сърца блестяха от лъчите на Небесната Светлина. Въпреки страшното си злострадание, те бяха пълни със силата на Апостолските стихове, написани на гърдите им:

"Имам длъжност към гърци и към варвари, към учени и към неучени; и така, колкото зависи от мене, готов съм да проповядвам благовестието и на вас, които сте в Рим. Защото не се срамувам от благовестието Христово; понеже е Божия сила за спасение на всекиго, който вярва, първо на юдеина, а после и на езичника. Защото в него се открива правдата, която е от Бога чрез вяра към вяра, както е писано: "Праведният чрез вяра ще живее"..."⁹

Докато още прочитах стиховете, Гласът Господен отново дойде към сърцето ми, като ми казваше:

"Когато Павел говореше за благовестието, от което не се срамува, той изявяваше тайната на Последния Адам, от Чиито Ребра се ражда последната Ева, Църквата. Понеже първите човеци Адам и Ева голи се срамуваха между дърветата в Едем. Но за съвършения Ми проповедник прободените Ми Ребра се превърнаха в Сила Господна. Сила за обръщане и раждане на тези, които живеят в Рим, сиреч, под духовната власт на света.

И какво повече да бих искал от Верни и посветени проповедници на Правдата, които учеха Господните агънца да живеят с вяра в Името Ми? Или как да не бих ги въвел в радостта на Господаря, след като дори оковани за благовестието не престанаха да раждат чедата на Сион?

Но ето, насърчавам ви чрез слугата Си:

⁹ (Римляни 1:14-17)

Било, че сте голи откъм богатата на света, не се срамувайте, понеже сте облечени в Святостта Господна! И тя ви е доволно достатъчна да извършите Делото Господно, дори да сте с вериги и в тъмница! Защото веригите скоро ще паднат, и решетките на тъмницата ще се строят, за да бъдете въведени в Славата Господна. А ти, слуго Мой, сега се въздигни пред Тялото на Твоя Господ, като застанеш пред Лицето Ми. И като простреш ръце – докосни трънения венец, обвинил Главата Ми. Защото от преди създаването на света си бил посочен да се изпълниш с Ума Исус Христов, и да бъдеш зеница Господна...”

Като в сън протегнах ръцете си, за да докосна трънения венец на най-прекрасната глава и най-възхитителния Образ пред сърцето ми. И тогава видях себе си и още неколцина, които споделяхме злостраданието на нашия Господ и Цар. А Исус ми проговори, като казваше:

“Няма много Божии слуги, които да имат твоя дял от злострадание, както и твоя достъп до Престола на Благодатта. Но сега ти казвам, слуго Мой, че името ти е свързано със съдбата ти за Царството. Понеже си Стефан – корона на Божията Слава, която на земята всякога е трънен венец от най-страшно и болезнено гонение, а фамилията ти напълно доказва духовната ти принадлежност към Главата Христос.

Голяма е наградата ти, слуго Мой, защото яви Ума Исус Христов на последното поколение от изкупени. И където и да те водих с погледа на Сърцето Си, ти Ме последва, без да се уплашиш от оковите и тръните. И каквото и да ти говорих, яви изреченото от Гласа Ми, без да се уплашиш от тъмницата! Затова за сетен път ще те препоръчам на Вярната Си Църква, защото ако тя е Тялото Ми, то няма Господно Тяло, което да не би послушало пратеници от Главата, били те Зеници Исус Христови, или Ум Исус Христов!

Послушай Ме, Църкво Моя, и се покори на Истинското и Свято Благовестие от Кръста Господен!

Нека се явят сред тебе окованите за Христос, защото те са Верните и Истинни свидетели на Името Ми!

Никога да не би дала сърцето си на друг, освен на Мене!

Никога да не би послушала никой, който не е окован за Мене, и няма Раните Ми, и не е прободен от гвоздеите, и не е прикован от оковите Ми!

Проповядвай и се подвизавай в Благовестието, за което Павел беше посланик в окови, защото всяко друго слово е напразно бръщолевене, което идва от друг дух, от друг Исус и от друго благовестие, зад които се крие тъмната троица на змея, звяра и лъжепророка! Но ако сте Исус Христови, с цена купени, не ставайте роби на човеци, но бъдете слуги на Разпнатия!

Аз, Разпнатият и Възкръсналият, все още говоря и не млъквам!”

3. “ОСЪДИХТЕ, УБИХТЕ ПРАВЕДНИЯ, И ТОЙ НЕ ВИ СЕ ПРОТИВИ...”

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Не е възможно да се изпълниш със Святия Дух, а да останеш неупотребен за мисията, с която Той беше изпратен на земята. Защото, освен като Утешител и Изявител на Отца и Сина, Духът дойде и като Обвинител според правдивите думи на нашия Господ в Евангелието:

“И Той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба; за грях, защото не вярват в Мене; за правда, защото отивам при Отца, и няма вече да Ме виждате; а за съдба, защото князът на тоя свят е осъден...”¹⁰

“Брат, ами дарбите къде ги забрави?” – ще попита някой.

Не, приятелю мой! Никак не съм забравил дарбите на Святия Дух! Ако Духът би поискал от нас да се изпълним с дарбите Му, то нека усърдно се молим и ще ги получим, за да послужат на братята и сестрите ни и Сам Отец мощно да провежда Волята Си в нашия духовен живот. Но нека знаем, че дарбите на Святия Дух действат, за да спомогнат да се роди Плодът Му. А Съвършеният Плод е божественото Присъствие на Господ Исус Христос в сърцата ни с всичките Му Небесни добродетели. Започнем ли да се изпълваме с Плода, то тогава ще настъпи и най-сериозното изпитание пред нашата вяра. Защото Святия Дух вече започва да обвинява света за грях, за правда и за съдба. И Плодът на Духа се явява обвинител против безплодните, (разбирай светските християни) които не искат да Го родят. А те, като насочат против Плода всичките си възможни остриета и цялата си преляла злоба, увеличават многократно злостраданието ни за Небето. Ние не искаме нищо друго, освен да износим Плода Исус Христов и да пораснем до онази зрялост и пълнолетие, с които Бог Отец ни прави наследници на Новия Завет. Но тогава против нас застават едни фалшиви наследници, които в скришното на сърцата си са направили таен завет с дявола и седемте червея на лукавството му, за които съм писал в десетки

¹⁰ (Йоан 16:8-11)

пророчески книги. Тези фалшиви наследници не искат да има Благодатен Христос в църковното събрание, понеже Той би станал явен обвинител на търговията, която носи тлъсти печалби в банковите им сметки.

Тези фалшиви наследници не искат да има Христос на Простотата и Чистотата, понеже Той би станал явен обвинител на светската теология, която е напълнила учебниците им с купища от религиозни термини и блудкави уроци със светско-научен подход, за да лиши младенците от чистото духовно мляко, от топлия Хляб и бистрата Вода.

Тези фалшиви наследници не искат да има Христос на Щедростта и Искреността, понеже Той би станал явен обвинител на алчността и лицемерието им, с които те бързат да заграбят всички общоцърковни блага единствено заради собственото си благоденствие и плътска изгода.

Тези фалшиви наследници не искат да има Христос на Божията тайнствена премъдрост и Скрита Манна, понеже Той би станал явен обвинител на всичката им религиозна простащина и безпросветност, както и на всичкото им празно бръщолевене, което бърза да свърши за тридесет минути, за да дойде времето за даренията.

Тези фалшиви наследници не искат да има Христос, Който е смирен на Сърце, Чието Иго е благо и Чието бreme е леко, понеже Той би станал явен обвинител на гордостта, високоумието и омерзителното им тщеславие.

Тези фалшиви наследници не искат да има ясно очертан Христос, придобил Образ на слуга, понеже Той би станал явен обвинител на всичкото им човешко първенствуване и доктринерско насилие.

Колко много Свети обвинения, братко мой! И всички те идват против безплодните, понеже не са се покорили на Светия Дух, а на духовете на умноженото беззаконие.

Как мислиш тогава? Няма ли онзи, който има Плода на Духа, непременно да намери мястото си на Голготския Кръст, в прободеното Тяло на Христос? Ще търпи ли лукавия дявол Плодът на Духа да обвинява светските му християни? Няма ли веднага да скочи, та дано би пробол Плода с гвоздеите си и да окове приносителите Му в тъмници от яростно църковно отрицание? И как тогава да реагират приносителите на Плода? Да се страхуват от гонението ли? Да треперят от оковите ли? Да се ужасяват от мисълта, че

ще бъдат анатемосани ли? Та нали фарисеите в древен Израил правиха именно това против Божия Син, понеже публично Го анатемосваха? Нали заявяваха на простолюдието, че Исус е роден от блудство и върши чудесата Си чрез силата на дявола? И ако Стопанинът на Дома нарекоха "Веелзевул", то голямо нещо ли ще е да нарекат така и домашните Му? Ако Божият слуга Стефан Главчев нарекоха антихрист и еретик, то голямо нещо ли ще е да станат "еретици", "антихристи" и "главчевисти" искрените Божи чедра, които познаха Гласа Господен в пророческите книги? Да отпаднете ли, братя мои, само защото смъртно ранената змия е изплюла последната си отрова против сърцата ви? Да се покайвате ли публично, че сте излезли отсред мерзостта, която докарва запустение, та последният ви плен да бъде по-страшен от първия? Не помнете ли, че всеки който е сложил ръка на ралото, а гледа назад, не е достоен за Божието Царство?

Аз не зная дали петнадесет години оране и изобилие в едно пророческо поприще са достатъчно убедителни за Силата на Плода Христос в сърцето ми, но ще предупредя всички наивни, колебливи и съмняващи се човеци, че ако не отстъпят от неправдата, за да се запечатат в Святия Дух, ще платят ужасна цена за неверието си. Толкова ужасна, че снагата ми настръхва само докато пиша изречението по-горе. И като зная, че дяволът ще продължи да захранва самочувствието на безплодните с една цяла "звездна" купчина от американски лъжехристи и лъжепророци, (които твърде успешно им изпразваха портмонетата, без да им дадат нищо даром) – на такива ще кажа, че тайното изтегляне и четене на книгите ми и човешкото мъдруване върху Божиите видения, без водителството на Святия Дух, няма да им донесе нищо добро.

Пак повтарям! Нищо добро няма да ви донесе тайното изтегляне и четене на книгите ми! Защото сте станали като плъхове, които ровичкат, гризат, душат, влачат и църкат, а сърцата ви са мъртвешки варосани гробници, понеже в празното ви четене и умуване не се роди Плодът на Благодарението, нито Плодът на Благоговението, нито Плодът на Щедростта, нито Плодът на Искреността. Вие си останяхте едни страхливи и малодушни твари, потомци на Ахаав, вързани в тъмнината на дявола. Едни анонимни съгледвачи, които, било от сайта на "Мория" в Интернет, или от някое

събиране на Божиите посветени, всякога сте търсели да заграбите, да чопнете и да откраднете от Господа. Но Бог е твърде Свят да реагира мигновено на нечестието ви, защото то се трупа за едно точно определено време, когато ще разберете колко скъпо струва удоволствието да прибавяте отровна скръб в оковите на Божий пророк. Затова повече не искам да ви мисля, нито дори да ви оплаквам, понеже не заслужавате дори и една едничка сълза от Господната зеница. Но за всички останали, които вече са усетили, че църковните гвоздеи са забити в Плода им, аз сега ще продължа с думите на моя Господ, пред Чийто Кръст оставах да пребъдвам с духа си. Ето какво ми каза Исус:

“Слуго Мой! Запомни от твоя Спасител, че Обвинението от Божия Пророчески Дух, на Когото стана приносител, е много по-мощно, отколкото Изкуплението. И това е така, защото Небето те прати да свидетелстваш за Истината и Святостта във времето на най-умноженото беззаконие, когато Божият остатък е твърде малък. Ти беше и оставаш камъкът от Сион, който ще препъне и катурне блудницата Вавилон в дълбочините на ада. Защото тя няма никога да се откаже от търговията на знаменития си любовник, нито ще размени седемте му червея за Божия Светилник със седемте Божии Духове. И именно затова Святият Дух ще свие Присъствията Си до Кръста Господен, както ти дадох да напишеш в предишната книга. А тогава запечатаните в Духа, които се намират в Ръцете, Нозете, Ребрата и Главата на твоя Господ, ще бъдат прободени от гвоздеите, копията и тръните на църковното отстъпление. И както Аз умрях на Кръста Си, а Отец прие Духа Ми, така и вие ще умираете всеки ден за Мене, като овце на заколение. Но при все, че умираете, ще продължите да сте живи заради Правдата от Вяра и Плодът ви ще остане неуязвим. И нека всеки от окованите за Христос в дните, седмиците, месеците и годините на злостраданието си, да помни думите на Апостола Ми Яков против рода на нечестивите. Думите, които гласят:

“Дойдете сега, вие богатите, плачете и ридайте поради бедствията, които идват върху вас. Богатството ви изгни, и дрехите

ви са изядени от молци. Златото ви и среброто ви ръждясаха; и ръждата им ще свидетелства против вас и ще пояде месата ви като огън. Вие сте събирали съкровища в последните дни. Ето, заплатата за работниците, които са жънали нивите ви, от която ги лишихте, вика; и виковете на жетварите влязоха в ушите на Господа на Силите. Вие живяхте на земята разкошно и разпуснато, угоихте сърцата си като в ден на клане. Осъдихте, убихте Праведния; и Той не ви се противи..."¹¹

Вижте последния от цитираните стихове и нека всеки от вас да го превърне в Съвършено прибежище за злостраданието си. Защото с божествена ревност повелявам на всички ви:

Не се противете, когато блудницата Вавилон ви осъжда и убива, понеже така ще слезете от Кръста Ми и бягството ви ще се нарече отстъпление от Завета Господен!

"Слезте от Кръста, ако сте Божии слуги! Избавете погубените си служения!" – ще ви подмятат хиляди шепотници и зяпачи.

Но вие помнете Божия Агнец, Който издъхна на Кръста, но не склони да послуша змийския език на тълпите.

"Други сте избавили и осветили, а пък самите вие сте като едни нещастници на Кръста! Слезте, за да ви познаем и приемем!" – ще викат съблазнените от Жертвата Господна.

Но вие, като знаете колко скъпа е цената за Обвинението на Святия Дух, удръжте победата над дявола на Кръста. Защото сте последното Свято поколение на Сион, чиито имена са дълбоко изписани в Книгата на Живота!

И накрая - помнете, че само осъдените от Вавилонската блудница се удостояват да се нарекат победители над Сатана и цялото му религиозно царство. Защото при рухването на Вавилон Аз ще проговоря в сърцата на окованите Си, за да им потвърдя в Дух и Истина стиха, за който положиха живота си на Кръста Господен:

¹¹ (Яков 5:1-6)

“Веселете се за него (рухналия Вавилон), небеса и вие свети, вие апостоли и пророци, защото съда, с който вие бяхте осъдени, Бог отсъди над него...”¹²

Блажени всички гонени и оковани за Правдата, които прочитат и пазят думите Ми в тази най-свята пророческа книга! Защото те ще възвеличат Плода Господен и ще бъдат най-могъщите обвинители против умноженото беззаконие в Деня на Страшния Съд!

Горко! Горко на всички скверни и извратени, които забиха гвоздеите си в ръцете и нозете на пророка Ми, и прободоха с копие ребрата му, и покриха главата му с трънения венец на хулите и гнусотиите си! Те никак няма да избегнат Пламения Божий Гняв, който се натрупа против нечестието им!

Горко! Горко на анонимните, които тайно четяха и изтегляха от Интернет книгите на пророка Ми, като не отдадоха на Делото му заслужената почит, благодарение и щедрост! На такива казвам, че отдавна износват замъртвял Плод, Когото по Милост отгоре могат да съживят само с дела, достойни за покаяние!

Затова за последен път ще ги призова:

Елате в Светлината Ми и излезте от анонимността на мрака, който ви задържа – днес и сега! Пристъпете към Кръста Ми и помажете раните на окования Ми пророк с благоухание от лично благодарение, щедрост и жертвоготовност, та да ви съживя и възвърна към Себе Си! Но ако извърнете главите си на Моя последен призив, то и Аз ще извърна Лицето Си от вас, понеже с години ви чаках да съживите Плода Ми, убит от собствената ви гордост и черна неблагодарност!

Аз, Вечният Съдия от Сион, на Когото Отец е дал да съди живите и мъртвите, дадох тази най-свята книга на пророка Си – като знак на велика Милост към отпадналите и Съвършено насърчение за окованите! Пребъдвайте в Раните Ми, чеда на Сион! Величай и възрастявай Плода Ми, разпната Моя невесто!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”

¹² (Откровение 18:20)